

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Menæ Scholastico. 46.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](#)

Epistolæ.

17

Ερμίνω κόμιπ. μγ.

Τάξις.

Απόθετη ως χειρά σύνασθε τον μηρό γυναικείου ορνιώ σε τὸν θεὸν τῷ ὑράνῳ καὶ τῆς γῆς, στρειλατο πελευτὸν δὲ Αἰρεταῖ τῷ οἰκέτῃ, τὸν δὲ τὸν μηρὸν αὐτῆς μέλλοντα σαρκόδαμα θεὸν τῷ ὑράνῳ καὶ τῆς γῆς τὸν κύριον ἡμᾶς καὶ διατάξιαν γειτονίαν, καθαρότητα θεοφορίας ὅπου μέλλοντες τῷ περιέματος Αβραὰμ ὄπιλαμβάνεσθαι, ὡς περιέποτες καὶ βλέποντες τὰ ἔμπειρα.

Μαστή Επισκόπω. μδ.

Οὐ γένεται τὸν περιέματα περιέματα ἀδοκιμαστος θεοφορίας, ἀλλ' ἐκεῖνο πεπειδούσα τὸν ταῦτας οἰκονομεῖν τεταγμένον, ὡς εἴ περε τῷ δέοντος ἀνάλατη, ἱεροστολας αὐτὸν καθίστησι ὑπενθύμιον πλαισίον.

Μαρτυρίω Επισκόπω. με.

Παρέργως ποιητὴ τὸν θεὸν νόμουν ανάγνωσιν, η καὶ αὐτὸς αγνοεῖς τὸν ανάγνωσιν. Μήτρα γέρεις τὸν θεὸν γαῶν ιεροργεῖν Ααρὼν, καὶ οἱ ἐξ ἐκείνου ἀσπόστολοι, πάντα τὰ εἰδίκειας ἀποθέτεις εἰδηματα, φολας δὲ λίνη, παρελειψας. Σάλμοντο ἐχόσας καὶ τὸ ζωτόρρητον, η ἀπειτητικόν τοντονούσιν σπιρυγόσας. οἱ γέρεις θεῷ λειτέργειν ταχεστὸν, ἐδὲν ἀλλόβιον καὶ τῆς ὑλῆς ἐφόλκιον θεοφέρεσθαι διάτατα. εἰ τοινις μέτα ποιῶντα πειρύμενα Σιάζεσθαι καταπολιμάς τὸν ἀλθεῖαν, συγχρόσεις καὶ φλυαέιας ἐπεισφέρουν τοὺς ανακτόροις, οἷς πάσα σημὴ καρδιῶνται ὁμιλίας ἀτόπους, Χειροθεσίαις ἀθεσμούσι, εἰς ἐγχών πέπεισον ἐξωθῶν σωτὸν κατακρίσιας καθισσον.

Μηνᾶ χολαργῷ. μτ.

Τὰ δωράγματα λόγων δὲ κατέβει. αὐτὸν γέρεις θεοφέρεσθαι. οἱ λόγοι δὲ

Hermino Comiti. 43.

Pone manūm tuam super femur meū, Gen. 24.
& adiurabo te per Deum cæli & terræ,
imperauit seruo suo Abraham morti pro-
pinquus. Nimilum eum, qui ex ipsius fe-
more carnem assumpturus erat, Deum cæ-
li & terræ, Dominum nostrum & herum
Iesum Christum, Abraham semen appre- Heb. 2:
hensurum, pro sua animi puritate cer-
nēs, ut Propheta, & ea, quæ à fronte erant,
conspiciens.

Mosis Episcopo. 44.

Pauperum alimenta non temerè ac sine iudicio distribuere oportet quibus oportet; verum illud persuasum habere debet is, cui eorum cura & administratio commissa est, quod si quid, contrà quād opus sit, impensum fuerit, sacrilegij reum seipsum constituit.

Martyrio Episcopo. 45.

Obiter ac defunctoriè leges diuinæ legis, aut etiam lectionem ipsam ignoras. Cū enim Aaron eiisque successores in templum sacrificij causa ingrediebantur, lanceis omnibus vestimentis abiectis, vesteſ ex lino contextas induebant, arcani aliquid continentis, atque illud significantes, externos tumultus tum de memoria deponendos esse. Nam qui rei sacræ causa ad Deum accedit, nihil alienum, nec ullā rerum ex materia cōstantiū sarcinam secū afferre debet. Quamobrem si post huiusmodi conjecturas audacia & temeritate dūtus veritati vim afferre coneris, confusiones ac nugas templis (quibus silentium omne debetur) colloquiaq; turpia & præpostera, nefariásque manuum impositio-nes inferens, hoc persuasum habe, quod in extreum cōdemnationis & exitij pe-
ticulum te ipsum impelles.

Mense Scholastico. 46.

Actiones sermonibus haud indigent. il-
læ enim apparent: sermones autem potius,

B iii

sermonis & actionis nesc. ut in actiones vertantur, opus habent: & quidem ipsi, si cum honestate & grauitate coniuncti sint. Quamobrem si tibi cordi est utrinque celebrari da operam, ut & sermonem ad actionem, & actionem ad sermonem adiungas.

Nemesio Prætori. 47.

Præturae authoritas & potentia, nisi maiestudine conditatur, ipsique suavitatis Deo ministrans affulgeat, arrogantia potius est & immanitas. Si verò lenitatem admixta habeat, ac per eam ius regat & moderetur; tum demum & integritas & benignitas est, & æquitatis via, & rerum tranquillitas.

Epagatho Presbyters. 48.

Iust. 2. Matt. 17. Descriptus est Dominus, cùm utero gestaretur, & censum Cæsari peperit: hinc videlicet velut lata lege nobis indicens, ut ei, qui imperium tenet, obediamus, modò nihil ad pietatem detrimenti afferat. Quæ igitur ipse Deus noster, subita per dispensationem & consilium paupertate, docuit, candido animo imitemur, nec pauperum obtentu tributum pendere detrectemus.

Paulo Cœnobiarche. 49.

In monachos interres. Ingentem, ut ad me allatum est, fratum multitudinem collegisti, qui rectè quidem ac præclarè viuere soleant, verum inertes ac desides manus habeat. Hoc autem nec à Christo factum, nec à Paulo sapienti doctore obseruatum reperiisti. Nam ille & vineam, & operam, ac laborem, & mercedē ob cum pollicetur: hic autem manibus operati, ut nullius auxilio opus habeamus, docuit. Quocirca si & Christo Deo obtemperas, & sapientissimum Paulum imitaris, aut eos laborare doce; aut causam & prætextum aliquem ostende, ob quem & alentur, & quietem obtinebunt, & improbis cogitationibus vacabunt: qui nec Christo obedientes se præbent, nec Pauli vestigia sequuntur.

μᾶλλον τὸ γενέθλιον τράγυμα ταῦδε οὐ ταῦκα ἀτοι, εἰ σεμνότητος ἔχονται. εἰ τοῖνα βύλοιο κατ' ἀμφότερα φανῆναι δοίμιμος, καὶ τράπεζε λογικῶς, καὶ λέγε τραχπιῶς.

Νεμεσίῳ ἀρχοντι. μζ.

Η τῆς ἀρχῆς ἔξτροι, εἰ μὴ κέκραται ἡμερότητι, καὶ ἐπανθεῖ αὐτῇ ἡ θεῖα θρησκούσσα προσίνεα, ἀπόνοιά ὧν μᾶλλον καὶ ἀχειρότητις. εἰ δὲ τῷ τράπεζῃ φάσον μηγεῖν, καὶ τάτῳ θιάσει τὸ δίκυρον, καὶ εἰθίτης ὧντι καὶ λεγότης καὶ ὅδος εὐομίας, καὶ τραγυμάτων γαλήνης.

Ἐπαγάθῳ τρεσβυτέρῳ. μη.

Απεργάφη ὁ κύριος τῇ μίσᾳ φερόενος, καὶ κῆπον ἐτέλεσε Κάσσιοι, τῷ κράτει νομοθετήσας τὸ πάνερατον, ὑγιαὶ μηδὲν τὸ βέβλαπτη τρεψάς τὸν εὐαγγεῖαν. ἡ τοῖνος αὐτὸς ὁ θεὸς ἡμῖν κατ' ὄχονομιαν πλωχεύσας ἐδίδαξεν, εὐγνωμόνως ἡμῖν μιμούμεθα, καὶ μησκήψει πλωχῆν, τὸν φόρον ἀργώμεθα.

Παῦλῳ ἀρχιμαρτίῳ. μβ.

Πολλὴν, ὡς ἔγγνω, πληθὺς ἀδελφῶν συναγόντων, καὶ λόγος τῷ ζητεῖσθαι, αργας δὲ χειρας ἔχονταν. τότο δὲ γέ τε τῷ διεγένετο εὑρες τελούμνων, γέ τε τῷ διεγένετο Παῦλος τὸ σοφῆς δίδασκαλος τηρεῖμνον. ὁ μὲν γέρος καὶ ἀπελάνανος ἐργασίαν, καὶ μισθὸν ἐπ' αὐτῷ ἐπαγέλλεται. ὁ δὲ ἐργάζεσθαι ταῖς χεροῖς, καὶ μισθὸν πεστεῖδεντος εἴδετο. εἰ τοῖνος καὶ διεγένετο πειθεῖ τῷ θεῷ, καὶ Παῦλον τὸν πάντοτον μιμῆ, ἢ ἐργάζεσθαι παίδευσον, ἢ τὸν πεστεῖδεντος δίδαξεν, ἀφ' οὗ καὶ πραφίσονται, καὶ απάπαντι ἔχοντι, καὶ ποιησῶν λογοπομόνης καθαρεύσου, οἱ μήπε δειπτῶ πειθαρχιῶτες, μήπε Παῦλῳ πακολυθεῖστες.

Στρα-